

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/73/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615202603
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8615202603.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobkyne: X. T. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX N., právne zastúpená JUDr. Zdeňkou Vokálovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 61, 080 01 Prešov proti žalovanému: I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P.Á. XX, XXX XX N., právne zastúpený JUDr. Marekom Polakovičom, advokátom, so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, o zrušenie práva spoločného nájmu bytu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 7C/90/2015-103 zo dňa 16.02.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil právo spoločného nájmu žalobkyne a žalovaného k bytu č. XX na X.. poschodí bytového domu súp. č. XXX, postaveného na parc. č. KN XXX - zastavané plochy a nádvoria v N. na ulici P. č. X, ktorý pozostáva z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva. Určil, že byt bude naďalej užívať ako nájomca a člen družstva žalovaný. Uložil žalobkyni povinnosť vypratať byt a odovzdať ho žalovanému do 15 dní odo dňa zabezpečenia náhradného ubytovania. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, zistený skutkový stav, obsah spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 8C/62/2011 o rozvode manželstva strán sporu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2011, ako aj na konanie vedené na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 7C/176/2012 týkajúce sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré je prerušené do právoplatného skončenia tohto konania. Citoval ust. § 703 ods. 2, § 705 ods. 2, 3, § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka a uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané a tieto skutočnosti medzi stranami sporu neboli sporné, že stranám sporu vznikol počas trvania manželstva spoločný nájom družstevného bytu a spoločné členstvo manželov v družstve, manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené s tým, že sa strany sporu nedohodli na zrušení spoločného nájmu a členstva v družstve, ani kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu. Z manželstva sporových strán v čase rozhodovania súdu nepochádzali maloleté deti a príčinou rozvratu manželstva boli všeobecné dôvody vo vzťahu k obom sporovým stranám. Po rozvode manželstva predmetný byt užíva žalovaný spolu so synom, pochádzajúcim z manželstva. Jedná sa o jediné obydlie žalovaného z dôvodu rozostavanej a neskolaudovanej stavby rodinného domu. Žalobkyňa má vyriešenú potrebu bývania v rodinnom dome svojho manžela, kde má zriadené vecné bremeno doživotného užívania rodinného domu. Z predmetného bytu odišla hneď po rozvode, odovzdala kľúče žalovanému a 04.06.2015 sa aj z trvalého pobytu odhlásila. Z listinných dôkazov, a to rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa 26.08.1988 a zo zápisnice o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 26.08.1988, súd prvej inštancie zistil, že byt bol pridelený žalovanému ako členovi družstva počas trvania manželstva, čím vznikol

spoločný nájom bytu a spoločné členstvo v družstve. Vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky pre zrušenie spoločného nájmu a členstva v družstve, súd prvej inštancie zrušil právo spoločného nájmu strán sporu k bytu č. XX na X. poschodí bytového domu súp. č. XXX, postaveného na parc. č. KN XXX - zastavané plochy a nádvoria v N. na ulici P. č. XX, ktorý pozostáva z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva. Pri určení kto bude byť naďalej užívať ako nájomca a člen družstva, súd považoval za podstatné zohľadniť a vyriešiť bytové potreby sporových strán. Žalobkyňa v konaní uviedla, že jej bytová otázka je vyriešená v rodinnom dome svojho manžela, kde má zriadené vecné bremeno - právo doživotného užívania rodinného domu. Na strane druhej, žalobkyňa v konaní nepreukázala, aby žalovaný mal vyriešenú bytovú otázku mimo predmetného bytu. Naopak, z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaný spolu so synom býva v predmetnom byte neustále, aj po rozvoде manželstva, za ktorý platí poplatky spojené s užívaním bytu. Po rozvoде manželstva byť zrekonštruoval, čím investoval vlastné finančné prostriedky. Z tohto zásadného dôvodu súd teda určil, že byť naďalej užívať ako nájomca a člen družstva žalovaný. V súvislosti s týmto výrokom je bez právneho významu solventnosť sporových strán teda schopnosť vyplatiť druhú stranu zo všeobecnej hodnoty členského podielu v bytovom družstve, lebo v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov budú vyporiadané komplexne všetky majetkové práva sporových strán, kde bude zohľadnená otázka solventnosti sporových strán. Táto otázka má význam v konaniach, kde sa prikazuje vec do vlastníctva (konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva), čo nebolo v danom prípade predmetom konania. V súlade s ust. § 712a ods. 8 Občianskeho zákonníka, súd rozhodol o bytovej náhrade v prospech žalobkyne s tým, že uložil žalobkyni povinnosť vypratať byť a odovzdať ho žalovanému do 15 dní odo dňa zabezpečenia náhradného ubytovania. Pri rozhodovaní o bytovej náhrade súd vychádzal z toho, že žalobkyňa má zabezpečené trvalé plnohodnotné bývanie v rodinnom dome, a preto s ohľadom na tento dôvod hodný osobitného zreteľa, rozhodol o bytovej náhrade formou náhradného ubytovania. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 257 Civilného sporového poriadku s tým, že z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania stranám sporu nepriznal z dôvodu, že rozhodnutie v predmetnej veci je v záujme oboch sporových strán, každá zo strán mohla podať žalobu, pričom súd v tejto veci nie je viazaný žalobným návrhom. Navyše žalobkyni môžu vzniknúť náklady spojené s vypratáním a odovzdaním predmetného bytu. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie nepriznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania odvolanie žalovaný. Namietal nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že pred podaním žaloby mal záujem so žalobkyňou sa dohodnúť na zrušení spoločného nájmu bytu a členstva v bytovom družstve, ako aj na tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu. Žalobkyňa bez zjavného dôvodu dňa 14.05.2015 podala žalobu, v ktorej navrhla, aby žalovaný bol naďalej ako nájomca, s čím žalovaný aj pred súdnym konaním aj počas neho súhlasil. Až po vyše jedného roka po podaní žaloby, žalobkyňa požiadala o zmenu žalobného návrhu, pričom žiadala, aby súd určil, že byť naďalej ako nájomca užívať ona. Vzhľadom na záujem žalovaného o mimosúdne vyriešenie veci, nebol dôvod podávať na súd žalobu, a preto podľa názoru žalovaného neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania. Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, a preto mu mala byť priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %. Navrhol zmeniť výrok o trovách konania a priznať žalovanému voči žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %, resp. napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Právna zástupkyňa žalobkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie správne rozhodol o aplikácii ust. § 257 Civilného sporového poriadku, ak posúdil všetky okolnosti prípadu, ktoré vyhodnotil ako výnimočné. Navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania.

Právny zástupca žalovaného sa k doručenému vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

Citované ustanovenie je vyjadrením princípu okamžitej aplikability ustanovení Civilného sporového poriadku aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti so zachovaním princípu justifikácie účinkov procesných úkonov, ktorý znamená zachovanie právnych účinkov úkonov vykonaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v znení platnom do 30.06.2016 s tým, že následky úkonov sa majú uznávať i vtedy, ak novšia procesná úprava už s týmto následkom nepočíta.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie osobou oprávnenou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj uplatnenou odvolacou námietkou týkajúcou sa nepriznania náhrady trov konania žalovanému, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vzhľadom na zistený skutkový stav, okolnosti, ktoré vyplynuli z predmetu konania rozhodol o nároku žalovaného ako úspešného v sporovom konaní v súlade s ust. § 257 CSP, v zmysle ktorého výnimočne z dôvodov hodných osobitného zreteľa mu náhradu trov konania nepriznal.

6. Je nesporné, že žalovanému, ktorý bol v sporovom konaní úspešný vznikol nárok na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu vyplývajúcou z ust. § 255 ods. 1 CSP. Aplikácia ust. § 257 CSP prichádza do úvahy výnimočne, a to, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania, alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania, alebo charakterom procesnej situácie. Citované ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, t.j. na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Odvolací súd nepovažoval uplatnenú námietku nesprávnej aplikácie ust. § 257 CSP za dôvodnú. Súd prvej inštancie správne zohľadnil predmet konania, a to zrušenie spoločného nájmu bytu, ako aj okolnosti týkajúce sa na strane žalobkyne, ktorá dobrovoľne sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti žalovaného z predmetného bytu, odovzdala žalovanému kľúče, ako aj sa odhlásila z adresy trvalého pobytu. Len podanie žaloby na súd o zrušenie spoločného nájmu k bytu nemôže byť dôvodom, pre ktorý by súd prvej inštancie na všetky ďalšie okolnosti danej veci nemal prihliadať. Právo domáhať sa ochrany na súde má a mala každá zo strán sporu. Podanie žaloby žalobkyňou nemožno chápať ako konanie v rozpore s právom na súdnu ochranu i napriek tomu, že sa domáhala okrem zrušenia spoločného nájmu bytu, určenia za ďalšieho nájomcu a člena bytového družstva žalovaného. Aj odvolací súd je toho názoru, že nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému v konaní pred súdom prvej inštancie je v súlade s ust. § 257 CSP.

Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP.

7. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalobkyne v odvolacom konaní vyplývajúcou z ust. § 255 ods. 1 CSP, ktorej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s poukazom na ust. § 257 CSP. Odvolací súd aj pre rozhodovanie o nároku na náhradu trov odvolacieho konania v súlade so zhodným právnym názorom súdu prvej inštancie, zohľadnil okolnosti danej veci a výnimočne úspešnej žalobkyňi v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal vzhľadom na predmet konania vo veci samej. Nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane v spore v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd v záujme zachovania princípu spravodlivého rozhodnutia o trovách konania aplikoval aj pre odvolacie konanie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní

vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.